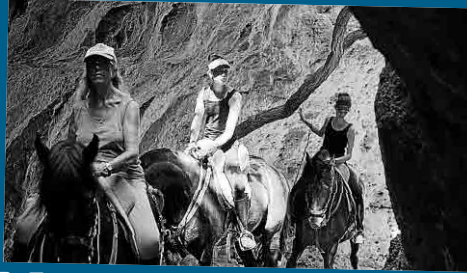

MENORQUINS II

CRÒNIQUES DE RODATGE

Cristian P. Coll

Consuelo Marquès, la primera cavallera

► **Aproximació** a l'experiència d'una família i una dona des de l'estima al món del cavall

Ara tampoc descobrirem cap fita, és ben conegut a Menorca qui va ser la primera dona en sortir a la qualcada a unes festes patronals. Na Consuelo Marquès (Ferrerres, 1950) és coneguda i reconeguda per aquest motiu, però també perquè ha dedicat hores, dies, setmanes... a cuidar i qualcar per gust, per espectacles eqüestres.

El guió ens requereix que ens aproximem a l'experiència d'una família des de l'estima al món del cavall. Aquest Sant Bartomeu passat (2022) podria ser la darrera vegada que na Consuelo surt a les festes, vol tancar aquesta etapa. Quan n'Aixa (la neta gran), conversant una al costat de l'altra damunt dels respectius cavalls, esperant el torn per entrar a sa plaça, insisteix que si està bé pot seguir sortint, la resposta de na Consuelo és negativa però al mateix temps diu: «no diguis mai que d'aquesta aigua no en beuré». Així mateix, entenc que «no diguis mai que alguna cosa racional és impossible».

Els mesos previs a la festa visitam sovint a na Consuelo. Ens trobam a l'Escola de doma Menorquina, l'epicentre de na Consuelo i de tota la família. Per a ella ha estat la seva feina, afició i projecte de vida, impulsat pel seu marit, en Joan de la Marcona (DEP), un referent de la doma a Menorca. Molts de menorquins i menorquines hi han après a qualcar, i els caixers batles «inexperts» de molts de pobles de l'Illa van sortir amb els seus cavalls durant anys i panys. El dissabte matí sortim a passejar a cavall acompanyats del seu net, i les seves dues netes, na Gibet, que enguany s'estrena a la festa, just el mateix any que na Consuelo es retira. Una excursió que es narra entre «camins reials» i llegendes del barranc d'Algendar.

Per acabar d'enregistrar el capítol hem d'esperar la data senyalada: sant Bartomeu, 23 i 24 d'agost. No és un rodatge senzill, sobretot per haver de fer feina entre molta gent i tot el que suposa la improvisació natural de la festa. Fins aquest any puc dir que coneixia algunes «festes de poble» més que

Na Consuelo ha ensenyat a qualcar a molta gent. Fotos: ES FAR CULTURAL

sats, converses i el murmur de gent, riuers, retrobaments... Una de les tasques més complicades d'aquest rodatge va ser captar aquesta essència sonora durant aquests dies. El mèrit en aquest capítol festiu és de Marina Enrich Genestar, també de la part de Suïssa del capítol de Manolo Bonet i d'Anglaterra, de Lluís Real. (Sonidista: aquella persona que passeja un «peluix» enganxat a un pal que grava el so directe de l'escena. Missatge de suport: molta paciència als companys i companyes que pateixen bromes contínuament quan treballen, *guau, guau.*)

Fins aquí aquesta temporada (potser de la sèrie). Esper seguir tenint l'oportunitat de conèixer altres menorquins i menorquines amb l'esperit de supe-

d'altres, i ara gràcies a na Consuelo puc dir que conec amb bastant de detall la seva festa. Intentam ser presents en cada acte, però no per fer un recull protocol·lari, sinó per cercar el punt de vista que ens permeti explicar la vivència des de dins, amb «l'objectiu» centrat en la família, la «seva» festa. Un treball que xerra de persones que estimen la cultura i el seu poble, sigui a dalt o baix del cavall.

Seguim els moments importants de sa festa i escoltam els sons que reconeixem i que als menorquins ens posen la pell de gallina: el flabiol, el *cloc cloc* dels cavalls caminant pels carrers del poble, la música del «jaleo», els cants improvi-

ració i motivació per assolir els seus reptes personals, com aquestes dotze persones que m'han ajudat a entendre millor el passat i el present del meu poble i la meua identitat, cada vegada una idea més líquida del que significa això en un món globalitzat. No m'oblido que cada una de les persones que m'han obert les portes de ca seva tenen un entorn essencial, ja que sense l'empatia i ajuda d'amics, família, mestres... no haguessin aconseguit els seus propòsits, igual que agraeisc a tot l'equip que ha format part d'aquest humil projecte. Sorti ventura i fins l'any que ve.